

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Б., 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б. в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА

при участието на секретаря И.А Н. НЕЙКОВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА Гражданско дело
№ 20233210100057 по описа за 2023 година

Производството е образувано по реда на глава XX от ГПК по искова молба рег. № 408/26.01.2023 г. на Г. П. Н. с ЕГН***** от с.О.,общ.Б.,***,чрез адв.И. С. със съдебен адрес: гр. В., ***, против Община Б., ЕИК ***, с административен адрес гр.Б., ***, представлявана от Кмета на Община-Б.- Н. Д. А., с правно основание: чл. 34 ал. 1 ЗМСМА и чл. 86 от ЗЗД,за сумата от 7020,00 лева от които лева представляваща главница ,от неизплатено нетно възнаграждение като общински съветник в Общински съвет - Б. за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. и 2136,76 лева мораторна лихва от 31.01.2020 г. – датата на забавата до 26.01.2023г. – датата на подаването на ИМ върху претендираната сума, поради несвоевременно изплатени възнаграждения, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното и заплащане.

Ищеца твърди, че на местните избори през 2016 г., с решение № 82 на ОИК- Б. от 03.10.2016г. е бил обявен за избран общински съветник от листата на ПП“ГЕРБ“.

На 11.10.2016 г. е положил клетва като общински съветник.

Участвал във всички редовни и извънредни сесии на Общинския съвет като надлежно е изпълнявал и всички останали задължения като член на Комисиите по устройство на територията,строителството и екологията и Постоянна комисия по обществен ред,сигурност и транспорт.

Твърди, че за тази дейност по силата на чл. 34 ал. 1 ЗМСМА му се дължи възнаграждение, което се определя от Общински съвет-Б.. Правилникът за организацията и дейността на общинския съвет Б., неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация

(ПОДОБСНКВОВА), уреждат възнаграждението на общински съветник да е в размер на 70% от средното брутно месечно възнаграждение на общинската администрация за конкретния месец.

За 2017 г. е получил в цялост дължимото възнаграждение, както и за 2018 г., но за периода 01.01.2019 г. - 04.11.2019 г. възнаграждение не му е изплащано.

На изборите за общински съветници през м.октомври 2019г. с Решение №***на ОИК-Б. е бил отново избран за общински съветник от листата на МК“ВМРО-ГЕРБ,СДС“.Участвал редовно в заседанията на ОС и в Постоянна комисия по обществен ред,сигурност и транспорт,на която бил Председател, като за периода от 05.11.2019-31.12.2019г. възнаграждение за дейността му като общински съветник не е било изплащано.

Последното изплатено възнаграждение е било за месец декември 2018г. в размер на нето сума около 585.00 лева, затова счита, че размера на дължимото му за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. е в размер на нето 7020,00 лева. Причина за липса на плащане по вземането ѝ според кмета на Общината Н. А. била, че не е бил приет бюджета на общината за 2019 г.

Моли съда да уважи исковите претенции и да ѝ присъди направените в производството направените в производството разноси.

В писмен отговор на исковата молба ответната страна – Н. Д. А., в качеството си на Кмет и законен представител на Община – Б., чрез адв. К. И. от АК Д., оспорва исковете като неоснователни.

Счита, че искът е процесуално допустим, дотолкова доколкото са налице положителните предпоставки за предявяването му, но неоснователен. Твърди, че е противно на правната логика възнаграждението за процесния период да е станало ликвидно и изискуемо с приемането на бюджета на община Б. за 2020 г.

Адвокат И., счита, че за да бъде уважен предявеният иск за изпълнение на парично задължение, следва да са налице следните три предпоставки: - Страните да са били във валидни облигационни правоотношения; - ищецът в качеството си на общински съветник, да е изпълнявала функциите си за процесния период; - дължимият размер на търсеното възнаграждение да е ликвиден. Ответната страна не оспорва факта, че ищецът е бил общински съветник, изпълнявал функциите си за процесния период, но счита, че не е налице последната трета предпоставка, досежно дължимостта на търсеното възнаграждение за периода от 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г. в размер на 7020,00 лева, тъй като е изтекъл давностният срок по чл. 111. б. „в“ ЗЗД, считано от месец декември 2019 г. до предявяване на исковата молба 26.01.2023 г..

Това възнаграждение е периодично плащане, така с ТР № 3/18.05.2012 г. по Тълк.д. № 3/2011 г., тъй като е изтекъл давностният срок по чл.111, б. „в“ ЗЗД, считано от месец декември 2019 г. до предявяване на исковата молба 26.01.2023 г. Това възнаграждение е периодично плащане, така с ТР № 3/18.05.2012 г. по Тълк.д. № 3/2011 г. ОСГТК на ВКС, се разясни понятието "периодични плащания" по смисъла на чл. III, б. "в" от Закона за

задълженията и договорите се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периоди те да са равни и плащанията да са еднакви.

С отговора си ответната страна прави изрично правопогасяващо възражение на основание чл.111, б. „в“ от ЗЗД за изтекла давност по отношение на правото на иск за сумата от 7020,00 лева, представляващи периодични плащания за периода 01.01.2019 г. - 04.11.2019 г., и 05.11.2019г. до 31.12.2019г., както и за претенцията за лихви.

В условия на евентуалност, оспорва исковете, с оглед на това, че претенцията на ищеца е на основание чл.34, ал.1 от ЗМСМА, при изпълнена хипотеза на ал.9 от същия член, която гласи, че - „При неспазване срока по чл.94, ал.2 от ЗПФ на председателя на общинския съвет и на общинските съветници не се изплаща възнаграждение за периода след изтичането на съответния срок до приемането на бюджета на общината.“

Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Претендират се разноските по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Предявени са искове с правно основание чл. 34, ал. 1 ЗМСМА и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест по чл. 154 ГПК, ищецът следваше да докаже фактите, от които извежда своите твърдения, а именно че е бил избран за Общински съветник в Б. за процесния период и че е участвал в заседанията на Общинския съвет и на неговите комисии за процесния период, както и размера на претенциите си.

Ответникът следва да докаже, че е платил дължимото възнаграждение, както и обстоятелствата, на които основава своите възражения - правоизключващи, правопрекрятяващи, правоотлагащи, правопогасяващи, правоунищожавачи.

Не е спорно между страните, а и се установява от представеното Решение на ОИК-Б. за избран общински съветник № 82/03.10.2016г., че Г. Н. е избран за общински съветник на местните избори през 2016 г. и издигната от листата на ПП“ГЕРБ“.

Не е спорно , че съгласно Решение №***г. на ОИК-Б. ищеца е бил отново избран за общински съветник от листата на МК “ВМРО-ГЕРБ,СДС“,както и че е участвал в заседанията на ОС-Б. и е бил Председател

на Постоянна комисия по обществен ред, сигурност и транспорт, за периода на избора му.

Не е спорно и че ищеца е изпълнявал редовно задълженията си като общински съветник и редовно е присъствал на заседанията на комисиите в които участвал, както и на насрочените сесии.

Съгласно чл.34, ал.1 ЗМСМА общинският съветник получава възнаграждение за участието си в заседанията на общинския съвет и на неговите комисии. Участието в заседанията на общинския съвет и на неговите комисии е трудова дейност, за която общинският съветник получава възнаграждение (в този смисъл решение № 2939/28.02.2014 г. на ВАС по адм.д. № 1621/2013 г., решение № 2849/27.02.2013 г. по адм. д. № 14483/2012г.на ВАС и др.).

Безспорно се установи, че ищецът е изпълнявал изборната длъжност- Общински съветник.

Установи се също така, че ответната община не е заплатила дължимите му възнаграждения за претързания труд, с мотива, че не бил приет бюджета на Община Б. за 2019г.

От изготвената и приета по делото съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2019г. на ищеца са начислявани, но не са изплащани трудови възнаграждения, в качеството и на Общински съветник, тъй като бюджета за 2019 г. не бил приет.

Вещото лице е изчислило задължението към ищеца в размер на 5904,75лева, а мораторната лихва за забава – в размер на 1795,43 лева.

Установи се, че бюджетът за 2020 г. на Община Б. е приет на заседание на Общ.съвет проведено на 30.01.2020 г., видно от представения препис извлечение на протокол № 6/30.01.2020 г. и Решение №45.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца е направил изявление за изменение на първоначално предявения иск с оглед заключението на вещото лице.

Съдът е приел за разглеждане направеното изменение на иска, като същият се счита предявен в общ размер на 7700,18 лв., от които 5904,75 лв. главница и 1795,43лева, мораторна лихва.

Възнаграждение на ищеца се дължи на основание чл.34, ал.1 от ЗМСМА, а неговият размер се определя съобразно правилото на чл.34 ал.2 т.2 от същия закон. При неспазване на срока по чл. 94, ал. 2 от Закона за публичните финанси на председателя на общинския съвет и на общинските съветници не се изплаща възнаграждение за периода след изтичането на съответния срок до приемането на бюджета на общината. Дължимите за този период възнаграждения се изплащат, след като общинският съвет приеме бюджета на общината.

Неприемането на бюджета на Общината не е по вина на ищеца - приемането на бюджета на общината е в правомощията на Общинския съвет, по аргумент на чл.34 ал.9 от ЗМСМА.

Според Конституцията на Република България Общинският съвет е органът на местното самоуправление в общината е, който се избира от населението на съответната община за срок от четири години по ред, определен със закон. Органът на местното самоуправление се състои от общински съветници, а правото им на възнаграждение е тяхно основно право, предвидено в специален закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗМСМА общинският съветник получава възнаграждение за участието си в заседанията на Общинския съвет и на неговите комисии, като възнаграждението се определя с решение на общинския съвет прието със съответното мнозинство. Липсата на приет бюджет дава основание за спиране изплащането на съответното трудово възнаграждение на общинския съветник, но отложеното по законодателен ред изпълнение на това задължение не представлява нито правоунищожаващ, нито правопогасяващ вземането факт.

Спирането касае периода до приемането на следващия бюджет и представлява отлагателно условие, предвидено по законодателен ред, което обаче не унищожава, нито погасява вземането за заплащане на възнаграждение.

Пречката отпада с приемане на бюджета за съответната година, а ако това не е изрично сторено, с приемане на бюджета за следващата календарна година. /Така Решение № 247 от 12.07.2013 г. по гр.д. № 1208/2012 г. IV ГО на ВКС/. Въпреки, че бюджетът за 2019 г. на Община Б. не е приет, с приемането на следващия бюджет - за 2020 г. дължимото за предходните две

години трудово възнаграждение е станало ликвидно и изискуемо.

В случая е безспорно, че бюджетът на Общината е приет на 30.01.2020 г., исковата молба е подадена на 26.01.2023 г., поради което действието на спирането по смисъла закона е прекратено, т. е. претендираното възнаграждение е ликвидно и изискуемо.

При така установеното предявените искове са доказани по основание и размер, установено от вещото лице, неоспорен от ответника.

Ответникът не представи доказателства за заплащане на претендираното от общинския съветник възнаграждение.

Съдът приема за неоснователни възражението на ответната страна за настъпила давност и недължимост на това основание и неоснователност за заплащане на дължимото възнаграждение. Без да влиза в подробности, съдът само следва да посочи,макар да приема,че давността по ЗЗД не може да бъде приложена,поради това,че задължението не се дължи по договор, то не може да бъде споделено и това че последното е трудово,т.к. между общинския съветник и Община-Б. няма валидни трудово-правни отношения.Последният е такъв по волята на избиратели и конституционното право на всеки български гражданин да гласува и избира своите местни и народни представители и е конституционно регламентирано.Дори и да се приеме давностен срок от 3 години,то с настъпване на изискуемостта ,считано от 31.01.2020г. тя би изтекла на 31.01.2023г. Исковата молба е предявена на 26.01.2023г.,т.е. преди изтичането на този срок. С оглед на това съдът приема,че възражението се явява неоснователно.

По горните съображения съдът счита, че предявените искове са основателни и като такива следва да бъдат уважени, след направеното изменение на исковите.

Ответната страна следва да бъде осъдена да заплати дължимите държавна такса и разноски по водене на делото, на основание чл.78, ал.6 от ГПК, които са в размер на 1400 лв. (хиляда и четиристотин лева), по двата предявени иска.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът дължи на ищеца сторените разноски, които съгласно приложен списък са в размер на 1400лв. (хиляда и четиристотин) лева.

Възнаграждението на адв.С. е съобразено с Наредба №1/2004г., по делото са предявени два иска, делото е протекло в 2 съдебни заседания, поради което съдът приема, че дължимото му възнаграждение не се явява прекомерно. Отделно от това следва да посочи, че както в самото заглавие на наредбата е посочено се касае за минимални възнаграждения, размер който от ищеца е спазен, но в самата Наредба не регламентира максимално такова. В случая възнаграждението е законосъобразно и в този размер следва ответната страна да бъде осъдена да го заплати.

Воден от горното, БАЛЧИШКИЯТ РАЙОНЕН СЪД

РЕШИ:

ОСЪЖДА ОБЩИНА Б., ЕИК ***, с административен адрес гр.Б.,***, представлявана от Кмета на Община-Б.- Н. А., ДА ЗАПЛАТИ на Г. П. Н. с ЕГН***** от с.О., общ.Б.,***, сумата в размер на 5904,75 лв. (пет хиляди деветстотин и четири лева и 75стотинки), представляваща незаплатени възнаграждения в качеството му на Общински съветник за периода от 01.01.2019 г. до 31.12. 2019 г. вкл., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба – 26.01.2023 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ОБЩИНА Б., ЕИК ***, с административен адрес гр.Б.,***, представлявана от Кмета на Община-Б.- Н. А. ДА ЗАПЛАТИ на Г. П. Н. с ЕГН***** от с.О.,общ.Б.,***, сумата в размер 1795,43 лв. (хиляда седемстотин деветдесет и пет лева и 43 стотинки), представляваща мораторна лихва за периода от 31.01.2020 г. до 26.01.2023 г. върху претендираната сума за главница.

ОСЪЖДА ОБЩИНА Б., ЕИК ***, с административен адрес гр.Б.,***, представлявана от Кмета на Община-Б.-Н. А. ,ДА ЗАПЛАТИ на Г. П. Н. с ЕГН***** от с.О.,общ.Б.,***, сумата в размер на 1400 лв. (хиляда и четиристотин лева), представляваща разноси на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Д.ки окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Б.: _____